

10 Я азъ оумрехъ: и заповѣдь та коаго (ми се даде) за животоу. Она ми се намери за смѣрть.

11 Защото грѣхъ, понѣже зема причина чрезъ заповѣдь та, прелести ме, и съ неа ме оумертви.

12 Затова прочее законъ е свѣтъ, и заповѣдь та е свѣта и праведна и добра.

13 Добро то ли прочее быде мене смѣрть; да не даде бгъ! но грѣхъ: да се покаже грѣхъ, понѣже ми производи чрезъ добро то смѣрть. За да вжде по премногъ грѣшенъ грѣхъ чрезъ заповѣдь та.

14 Понѣже знаеме, защо законъ е дхъовенъ: а азъ самъ тѣлесенъ, защото самъ продаденъ подъ (власть та) на грѣхъжтъ.

15 Защото азъ самъ не разумѣвамъ онова штоо стрѣвамъ: защото не стрѣвамъ онова штоо искамъ: но онова штоо ненавижимъ, него стрѣвамъ.

16 Я ако ли стрѣвамъ онова, коѣто не искамъ, исповѣдavamъ (съ това) защо законъ е добръ.

17 И сегѣ вече не стрѣвамъ азъ това, но (стрѣва го) грѣхъ, който живее въ мене.

18 Понѣже (азъ) знамъ че не живѣе въ мене (сирѣчь въ тѣло то ми) добро то:

понѣже хотѣние имамъ (за да сторимъ добро), но способъ не нахождамъ да го сторимъ.

19 Защото (азъ) не стрѣвамъ добро то, коѣто искамъ: но зло то, коѣто не искамъ него стрѣвамъ.

20 Я ако (азъ) стрѣвамъ онова, коѣто не искамъ, не стрѣвамъ го вече азъ, но грѣхъ, който живѣе въ мене.

21 Азъ прочее намѣрѣвамъ тоа законъ (въ себе си), защо когаго искамъ да стрѣвамъ добро то зло то е прилѣпено за мене.

22 Понѣже (азъ) се оуслаждавамъ въ законатъ Бжій по видтвеннемъ человекъ:

23 Но видимъ другъ законъ въ мойте оуды, който се бори съ законатъ на мойатъ оумъ, и зема мерѣвъ на грѣхъовнишатъ законъ, който е въ мойте оуды.

24 Бѣденъ самъ человекъ азъ: кой ще да ме избави отъ това тѣло на-таа смѣрть;

25 Благодаримъ бгъ а (моего) чрезъ Исуса Хрѣта Гда нашего. прочее азъ самъ съ оумжтъ си работимъ на Бжїатъ законъ: а съ тѣло то на законатъ грѣхъовниш.

ГЛАВА И.

Бжга прочее никое ѡсужденїе нема на она, който